

Po pierwsze, Sąd niesłusznie jej zdaniem zatwierdził pozostawienie przez Komisję otwartą kwestii wytyczenia granic tego rynku (pkt 220 i nast. wyroku w sprawie T-312/20).

Po drugie, Sąd nie zarzucił Komisji tego, że przedstawiona przez nią prognoza przyszłego rozwoju rynku była niewystarczająca (pkt 229 i nast. wyroku w sprawie T-312/20).

Po trzecie, strona wnosząca odwołanie kwestionuje niewystarczającą jej zdaniem ocenę analizy rosnącej siły rynkowej spółki RWE (pkt 260 i nast. wyroku w sprawie T-312/20).

Po czwarte zaś strona wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi dokonanie błędnej oceny stosunków konkurencyjnych między RWE i E.ON, a także okoliczności polegającej na zniknięciu E.ON z rynku (pkt 339 i nast. wyroku w sprawie T-312/20).

W szóstym zarzucie odwołania strona wnosząca je zarzuca wreszcie Sądowi, że ten dopuścił się naruszenia zasady rozkładu ciężaru dowodu ze względu na to, iż w wyroku w sprawie T-312/20 zastosował w odniesieniu do skarżącej przed nim zbyt wysokie standardy dowodowe (pkt 273, 278 i nast., 328, 341, 344 i 382 tego wyroku).

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 maja 2023 r. w sprawie T-319/20 GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG / Komisja Europejska, wniesione w dniu 21 lipca 2023 r. przez GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG

(Sprawa C-470/23 P)

(2023/C 321/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (przedstawiciele: I. Zenke, Rechtsanwältin, T. Heymann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec, E.ON SE, RWE AG

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 maja 2023 r., GGEW / Komisja (T-319/20) i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 lutego 2019 r. w przedmiocie koncentracji „RWE/E.ON Assets” (Sprawa M.8871, Dz.U. 2000, C 111, s. 1);

1a. tytułem ewentualnym i w każdym razie, o przekazanie sprawy T-319/20 Sądowi do ponownego rozpoznania w celu wydania wszystkich koniecznych rozstrzygnięć w odniesieniu do istoty sprawy;

2. obciążenie Komisji kosztami postępowania, włącznie z poniesionymi przez skarżącą w sprawie T-319/20 kosztami zastępstwa procesowego oraz kosztami podróży.

Zarzuty i główne argumenty

W **pierwszym zarzucie** odwołania strona wnosząca je podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni prawa Unii, a konkretnie art. 101 TFUE i art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) 139/2004 (¹).

Po pierwsze, zdaniem strony wnoszącej odwołanie miało dojść do naruszenia prawa Unii ze względu na brak zastosowania art. 101 TFUE z powodu rzekomo blokującego skutku art. 21 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (pkt 391 i nast. zaskarżonego wyroku).

Po drugie, Sąd nie wziął pod uwagę przedstawionych przez nią dowodów dotyczących zmywy kartelowej pomiędzy RWE i E.ON w rozumieniu art. 101 TFUE (pkt 391 i nast. zaskarżonego wyroku).

Po trzecie, za naruszenie proceduralne uznać należy niewzięcie pod uwagę, ze względów formalnych, podniesionych przez nią twierdzeń w przedmiocie okoliczności faktycznych (pkt 392 i nast., 405 i nast. zaskarżonego wyroku).

W **drugim zarzucie** odwołania strona wnosząca je podnosi, że Sąd błędnie uznał przeprowadzoną przez Komisję procedurę dotyczącą połączeń w sprawach M.8871 i M.8870, a także przeprowadzoną przez Bundeskartellamt procedurę dotyczącą połączeń w sprawie B8–28/19 za niestanowiące integralnej części składowej jednej i tej samej (jednolitej) koncentracji, którą należało skontrolować w ramach jednej i tej samej procedury.

Ponadto strona wnosząca odwołanie zarzuca po pierwsze Sądowi wyłączenia z kontroli wynoszącego 16,67 % udziału mniejszościowego RWE na wejściu do E.ON w sprawie B8–28/19 (pkt 65 i nast. zaskarżonego wyroku).

Po drugie, strona wnosząca odwołanie kwestionuje również dokonaną przez Sąd wykładnię pojęcia „jednolitej koncentracji” w rozumieniu art. 3 w związku z motywem 20 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (pkt 74 i nast. zaskarżonego wyroku).

W **trzecim zarzucie** odwołania strona wnosząca je podnosi, że Sąd dopuścił się również naruszenia i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ze względu na błędne określenie rynku w sprawie M.8871.

Po pierwsze, Sąd niesłusznie jej zdaniem zatwierdził pozostawienie przez Komisję otwartą kwestii wytyczenia granic tego rynku (pkt 219 i nast. zaskarżonego wyroku).

Po drugie, Sąd nie zarzucił Komisji tego, że przedstawiona przez nią prognoza przyszłego rozwoju rynku była niewystarczająca (pkt 228 i nast. zaskarżonego wyroku).

Po trzecie, strona wnosząca odwołanie kwestionuje niewystarczającą jej zdaniem ocenę analizy rosnącej siły rynkowej spółki RWE (pkt 259 i nast. zaskarżonego wyroku).

Po czwarte zaś strona wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi dokonanie błędnej oceny stosunków konkurencyjnych między RWE i E.ON, a także okoliczności polegającej na zniknięciu E.ON z rynku (pkt 336 i nast. zaskarżonego wyroku).

W **czwartym zarzucie** odwołania strona wnosząca je zarzuca wreszcie Sądowi, że ten dopuścił się naruszenia zasady rozkładu ciężaru dowodu ze względu na to, iż w zaskarżonym wyroku (pkt 272, 277 i nast., 327, 340, 343 i 381) zastosował w odniesieniu do skarżącej przed nim zbyt wysokie standardy dowodowe.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2023 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-479/23)

(2023/C 321/47)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Ilkova i P. Messina)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując niezbędnych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/520 (¹) z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych i ułatwiania transgranicznej wymiany informacji na temat przypadków nieuiszczenia opłat drogowych w Unii, lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 32 ust. 1 tej dyrektywy;